

Concentus Moraviae zahájil v bazilice sv. Prokopa

Výkon sopránistky Hany Škardové byl famózní.

Třebíč - Šestnáctý ročník hudebního festivalu Concentus Moraviae byl zahájen v třebíčské bazilice. Chrám i Třebíč samotné se tím dostalo značné cti a nutno říci, že se svého úkolu zahajujícího města zhostila jak náleží. S defilé vlajek při slavnostním ceremoniału účastníků se měst pomohli třebíčští skauti. Na pomoc jim rádi přispěchali i bratři a sestry z Havlíčkova Brodu, kteří zde byli na závodech.

Po slavnostním zahájení, při kterém přítomně přivítal i starosta hostitického města Pavel Heřman, začal koncert, který byl možná tím nejlepším, co tu zaznělo za několik let.

Program zahajovacího koncertu

začal dílem Franze Schuberta *Salve Regina*, pokračoval *Missa brevis* a zakončen byl málo hraným *Te Deum* Antonína Dvořáka.

Skvěle sestavený program přijela do Třebíče přednět hudební tělesa i sólisté zvučných jmen. Filharmonie Brno, Český filharmonický sbor Brno se sbormistrem Petrem Fialou.

Salve Regina skvěle zapěla sopránistka Hana Škardová, *Te Deum* slovenská sopránistka Adriana Kohútková a bas Richard Novák. Bravurně dirigoval Švýcar Kaspar Zehnder. Jak sám pravil, není sice Slovan, ale ke slovenské a zvláště české hudbě má díky rodičům od dětství vřelý vztah.

Triumfální postoj dirigenta Kaspara Zehndera je zcela oprávněný. Závěrečné *Te Deum* Antonína Dvořáka v podání Adriany Kohútkové a Richarda Nováka bylo skvělé. Text afoto HoN: Jan Uher

O čertu Matesovi, kýblu od hořčice a lidech kolem Pohádek není nikdy dost. A těch laskavých s dobrým koncem už vůbec ne

Pohádky máme rádi snad všichni, proč si to nepřiznat. Nakonec ony vlastně původně ani nebyly určeny výhradně dětem, některé ani omylem. Naše tradiční pohádky jsou ovšem vesměs laskavé, plně nadpřirozených postav, které nikomu neublíží, spíš se snaží pomoci spravedlností a dobrým lidem.

A tahle tendence je zřejmá i v tvorbě moderních autorů, jejichž řady právě rozšířil Radomír Ráček z Náměště nad Oslavou. Překvapení? Proč? Vždyť má děti. A kdo nikdy nevyprávěl svým dětem pohádky, ten si je nezaslouží. I o tom jsme si zajeli s autorem popovídat.

Tak doopravdy, jak jste se vlastně dostal ke psaní pohádek?

Uvádím to i v knize, vyprávěl jsem pohádky svým synům. A líbilo se jim to natolik, že mě

přesvědčili, že bych to měl dát na papír. Tak jsem to napsal. Shodou okolností v Třeboni. Mám tam stánek s občerstvením a bývá tam po poledni volněji, tak jsem si sedl na kýbl od hořčice, dal jsem si notebook na kolena a dal jsem dohromady za dva měsíce stoosmatřicet stránek, třiatřicet příběhů.

Jaké jsou ty vaše pohádky? Jsou výhradně pro kluky, drsnější?

To ne, jsou to pohádky vlídné, hodné, protože nechci dětem vyprávět o nějakém zabíjení nebo násilí, toho je plná televize. Každý ten příběh měl být něčím motivovaný, nějak poučný a samozřejmě pro děti zakončený dobře.

Vemte si třeba Červenou karkulku. Je to vlastně takový temný bavorský folklór. A oni z toho udělali pohádky pro děti. Vždyť to jsou příběhy, co děsí normálního dospělého člověka. Takže jsem tu

Laskavých pohádek není nikdy dost.

Červenou karkulku předělal tak, že se nejmenuje Karkulka, jmenuje se Červených Liduška, a že prostě vlk neskončí vykuchaný, naplněný kamením a utopený ve studni, ale ten čert mu uváže řetízky od kozy kolem krku a odvede ho do zoo.

Radomír Ráček.

Inspirujete se tedy spíš klasickými pohádkami než moderními!

Vycházím z toho, co jsem měl sám rád. I obrázky jsem chtěl mít ne zrovna úplně moderní. Spíš něco trochu jako od Lady, když

kouknete na ten obrázek, aby bylo jasné, že pes je pes, medvěd je medvěd a čert je čert. Nechtěl jsem žádného drsníka, prostě takového chlapíka, co má nadpřirozené schopnosti.

Objevují se ve vaší knížce reálie z vašeho okolí?

Samozřejmě. Pocházím z Jinošova, a tak ta chaloupka, co v ní bydlí čert Mates s babkou, Kůrova bouda se to jmenuje, je vlastně taková krásná chaloupka z kůry, co je v lese Šenvaldu. Tu jsem nafotil a nechal jsem podle toho Matesovu boudu nakreslit.

Co Třeboň, ta se vám tam taky objevuje?

Objevují se mi tam rybníky, rybáři... Je tam třeba chlapík, u kterého na pláži bydlím, pan Kabrna. Takový poctivý důchodce, poctivý dřív, truhlář. Vyřábí lodě, závodní plachetnice holandské. A tak, když

jsem potřeboval, aby čertovi někdo vyrobil saně a lyže, udělal je pan Kabrna. Nebo zase tam na pláži v Třeboni bydlím s jedním pánem, jmenuje se Václav Jíra, říkájí mu Vajda. On je vyučený kovář, taky výborný člověk a shodou okolností Kabrnův kamarád, tak jsem mu taky věnoval jednu pohádku, jak tam trhá medvědovi zub.

Tady v okolí jsou taky rybníky...

No, je tam třeba pohádka o čápu Placákoví. To je takový přebásněný příběh, kdy se u Víčenic zranil čáp. Kdoš ho tady ošetřoval a on skutečně neodlétá. Jel jsem s klukama a říkám: „Hele, čáp v zimě!“ No a tak je v knížce.

Radomír Ráček: O čertu Matesovi. Ilustroval: Štěpán Lenk. Vydala: Agentura RR, s.r.o.

Text afoto HoN: Ivo Nechvátal

Chvála Bittové, Václavka a Baumaxy

Můžete jako pořadatelé vymýšlet cokoli, ale když vám nabídnou termín Iva Bittová a sprátelemu pořadatelé přijede ve stejný den při cyklotouru Xavier Baumaxa, nenaděláte s tím nic víc, než že se domluvíte na hodinovém posunu začátku druhého koncertu.

Můžete přitom vzpomínat, kdy Iva Bittová koncertovala v Třebíči naposledy. Je to už pár let, co hrála se skupinou Čikori v Národním domě. V Běčku ji doprovázel kytarista Vladimír Václavek, v Třebíči dostatečně známý ze sólových koncertů i účasti v nejrůznějších sestavách.

Vladimír Václavek, řečený Venca, také dvěma písněmi (Jako láska, Barvy duhy) obstaral úvod večera. V jeho dalším průběhu sice zůstával v pozadí, bez jeho kytar-

rové spolupráce by to však nešlo. Vždyť s výjimkou úvodních Peřin z alba Bittová & Fajt (1987) zněly Běčkem především skladby z jejich společného Bílého inferna. Z anglicky zpívaných skladeb zařadila Iva Bittová Entwine se slovy Kenta Hunta. Nadšené publikum si vyteskalo přidavek žertovně uvedený jako „jeden Bits“. Začal anglicky, ale nakonec to byl Zelený víneček, další starý známý z Bílého inferna.

Problém s tím, jak si nezbourat doznívající křehkou náladu po „divné slečince“ Bittové při stěhování na drsného Xaviera Baumaxu, se vyřešil sám. Už první pohled na dvorek v Travellers Hostelu ukazoval, že Baumaxa je ve formě. Je to skvělý zpěvák - trochu Dan Bárta, trochu Jiří Michal, trochu Bono, trochu Sting nebo Eddie Wedder... Těch nápadů, co má v makovici: začne dávnou odrhovačkou Life

Is Life a najednou je z toho Englishman In New York. Publikum částečně posílené o ty, co přišli z Bittové, ho mohutně vyteskává k přidavku. Baumaxa nezklame a anglicky s litvínovským přízvukem oznamuje, že bude „Boby Mek Ferrina a Boby Márleja“.

Na to, že jsem z koncertu v Travellers Hostelu zachytil jen druhou polovinu, bylo v ní podnětů až dost. Třeba ten, že písničky, které ten dáblův chlapík tak nenapodobitelně přetváří (With Or Without You, Don't Worry Be Happy nebo zmíněný Englishman), jsou ze stejné doby jako Bílé inferno Ivy Bittové a Vladimíra Václavka. Možná mám pro všechny tři muzikanty slabost jenom proto, že mi připomněli ty krásné roky...

Milan Zeibert

Celé znění článku si můžete přečíst na www.horackenoviny.com.

Digitální Pasáž od srpna realitou

Třebíč - Závod, při kterém byl na startu jediný soutěžící. Tak vypadalo výběrové řízení na dodavatele technologie pro plánovanou digitalizaci kina Pasáž. Vítěz byl tedy jasný.

Stala se jím pražská společnost AV Media, a. s., která jen letos digitalizovala mimo jiné kina v Uherském Hradišti nebo Přerově. V Pasáži provede takové úpravy, aby bylo možné promítat digitální filmy dokonce ve verzích 3D. Podle informací ředitelky městského kulturního střediska Jaromíry Hanáčkové budou ale i nadále některé filmy promítané z klasického 35 mm pásu.

Druhý uchazeč, společnost D-cinema, s. r. o., byl z výběrového řízení vyloučen, protože nedodržel kvalifikační předpoklady. Podle informace radnice byla navíc nabídka této společnosti

ještě vyšší, takže by v řízení, ve kterém rozhodovala cena, pravděpodobně neuspěla.

Bez digitalizace by klasická kina nepřežila, tvrdí Přemysl Šoba, předseda Rady Státního fondu pro podporu a rozvoj české kinematografie. Zároveň ale dodává, že kina, která s digitalizací nespěchala, na tom vydělala, protože za stejné peníze získají v současnosti mnohem kvalitnější technologii. Třebíčské digitální kino bude stát 5 630 000 korun. Státní dotace by měla činit 800 000 korun. „Neoficiálně o dotaci rozhodnuto je, ale papír na to ještě nemáme,“ uvedl místostarosta Pavel Pacal s tím, že do zahájení úpravy kina by měla být dotace písemně potvrzena.

Se zvýšením kvality souvisí i zvýšení ceny vstupenek, kterou, jak upozorňují zástupci města i MKS, určují do značné míry dis-

tributoři filmu, kteří dávají kinu pouze možnost pohybovat se při stanovování ceny vstupenky v určitých mezích. „Je to o tom, že u filmů, které dovede v 3D kvalitě, má distributor stanovenou cenu. Ta se pohybuje okolo sto dvaceti, sto třiceti, někdy sto padesáti korun,“ říká Pavel Pacal.

Mírně nahoru půjdou ale zřejmě i ceny ostatních filmů. „Opravdu to záleží na distributorech. Ceny jsou třeba odstupňované i podle toho, jestli to je v den premiéry nebo týden po ní. Digitální technologie nám umožní mít tady film ve stejný den jako v Praze. Ale bude to dražší. Při plánování programu se budeme řídit zájmem lidí. Myslím, že na některé premiéry si diváci rádi počkají, když to bude levnější,“ dodává Jaromíra Hanáčková. Vendula Krausová

MALÝ PRŮVODCE HUDEBNÍM TŘEBÍČSKEM XXIV.

O našem okrese se vždy mluvilo jako o regionu zaslíbeném amatérským hudebním skupinám. Množství tanečních zábav, festivalů a koncertů nemělo v celé republice obdobu. Jaká je situace na hudební scéně dnes? Horácké noviny oslovily kapely na Třebíčsku a nabídlily jim možnost krátké vizitky. Jestliže jsme na někoho zapomněli, a to se stát může, ozvěte se. I vám patří naše nabídka.

Embolly

Původně tato kapela vznikla jako seskupení hudebníků hrající písně vynikajícího jazzmana Joe Cockera. Protože se však nenašel zpěvák, jenž by dokázal věrně J. Cockera interpretovat dle představ ostatních hudebníků, nabídl se dvě vokalistky, že by to mohly zkusit. No a hoši naznali, že již nepotřebují hledat

dalšího zpěváka, když mají dokonce dvě vynikající zpěvačky. Repertoár se přizpůsobil ženským hlasům a mohlo se začít koncertovat. První vystoupení kapela absolvovala po tříměsíčním zkoušení v B-klubu v dubnu 2004 a již v červnu na známé Starci. Tentýž rok se také stala Skupinou roku v žánru R&B. Jelikož je Embolka nabitá samými skvělými ostřílenými muzikanty, je většina z nich velmi vyčíslená i v jiných kapelách (viz web). Embolly proto nehraje nikterak často, ale o to raději připravuje pro sebe a své fanoušky svá koncertní vystoupení.

Za sebou má jak velká koncertní pódia, tak klubové scény, nejlépe se však cítí v domovském Běčku, kde započala jejich hudební cesta.

Aktuální složení

Helena Valová & Zita Jankovská

Embolly hraje dnes od 17 hodin před Pasáží.

- zpěv a občas nějaký ten nástroj; Pavel Nelid Vostal - bicí; Adam Kotrba - basskytara; Karel Holík - saxofon, zpěv; Adam Hýža - trubka, zpěv; René Dreiseitel - trombon, zpěv; Honza Coufal - klávesové nástroje, zpěv; Tomáš Svoboda - kytara.

Repertoár

Ve vlastním aranžmá hrajeme největší hity i méně známé od 60. let po současnost (Aretha Franklin, Joe Cocker, Jackson 5, James Brown, Joss Stone, Amy Winehouse).

Nejoblíbenější štace

Nejradyji hrajeme na Běčku, kde jsme začínali za Petra Bouzka - máme k tomuto klubu jakýsi mateřsko-otcovský vztah. Také jsme rádi, když tam na nás přijdou naši stálí fanoušci, kteří

nás po celá léta podporují svou přízní.

Sprátené kapely

Všechny, ve kterých většina z nás mimo Embolly hraje, a také všechny ostatní, které dokáží v dnešní době dělat dobrou povítku muziku vlastními silami jen pro potěšení své a publika - čili dobrovolnou charitu.

Veselé příhoda z natáčení

Nejveselejší zážitky máme vždy, když vybíráme novou muziku, kterou budeme hrát - zpravidla u našeho saxofonisty a se sklenkou něčeho dobrého. Zpravidla se nám pak líbí vše, ale většinou jsou z toho pak tak 3 - 4 nové písničky. Také máme hodně pikantních zážitků z cest, ale to by vydalo na delší román.

Z materiálů kapely připravil Petr Chňoupek.